

Dopolnjeno je

Vzeli so torej Jezusa in ga odvedli. In nesoč sam sebi križ je šel ven, na kraj, ki se imenuje Lobanja, po hebrejsko Golgota. Tam so ga križali in z njim dva druga: ob vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa.

Pilat pa je dal napraviti tudi napis in ga pritrditi na križ. Bilo je pa napisano: Jezus Nazarenčan, judovski kralj. Ta napis je bralo mnogo Judov; kajti kraj, kjer so Jezusa križali, je bil blizu mesta, in je bilo napisano hebrejsko, grško in latinsko. Tedaj so rekli judovski veliki duhovniki Pilatu: "Nikar ne piši: judovski kralj, ampak pa je on rekel: judovski kralj sem." Pilat je odgovoril: "Kar sem pisal, sem pisal."

Ko so vojaki Jezusa na križ pribili, so vzeli njegova oblačila in napravili štiri dele, za vsakega vojaka en del, in suknjo. Suknja je pa bila brez šiva, od vrha izcela tkana. Govorili so torej med seboj: Nikar je ne parajmo, ampak žrebajmo zanjo, čigava bo. — da se je splošno pismo (Ps 21 (22), 19), ki pravi: "Razdelili so si moja oblačila in za mojo suknjo so žrebali." In vojaki so to storili.

Stale so pa poleg križa Jezusovega njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleopova, in Marija Magdalena. Jezus se ozre na mater in na zraven stoječega učenca, katerega je ljubil ter reče materi: "Žena, glej tvoji sin!" Potem reče učencu: "Glej, tvoja mati!" In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

In potem — da se je splošno pismo (Ps 68 (69), 22; 21 (22), 16) — je Jezus, ki je vedel, da je vse dovršeno, rekel: "Zejen sem." Stala je pa tam posoda polna kisa. Nataknili so torej na hipoz s kisom napojeno gobo in mu jo podali k ustom. Ko je torej Jezus vzel kisa, je rekel: "Dopolnjeno je." In nagnil je glavo in izdihnil.

Jan 19, 17-30.

Kitajci hitijo z gradnjo strateških cest v Laosu

LONDON, Ang. — Bili so časi, ko sta bila Laos in rdeča Kitajska v prijateljskih stikih. Takrat je Peiping izvil iz Laosu koncesijo za gradnjo par strateških cest v severnem Laosu. Kitajci so ceste začeli graditi, toda ni se jim preveč mudilo. Ceste niso še do danes končane. Med tem je Peiping videl, kako lahko ceste preko noči postanejo važne. Hočimihova pot je narazen zgled za to!

Tako so se v Peipingu naenkrat začeli zanimati za stanje na njihovih cestah v severnem Laosu. Poslali so tja še dodatnih 4.000 do 6.000 mož, da dokončajo ceste in jih seveda potem tudi zastražijo. Očitno je Peipingu

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma sončno in toplejše. Najvišja temperatura okoli 55.

Novi grobovi

John Zbacnik

Sinoči je umrl v Huron Rd. bolnišnici 69 let stari John Zbacnik s 1014 E. 72 Place, rojen v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA l. 1918, mož Mary, roj. Herbert, brat Franka (Kanada), Mary Sadar, Margaret Sadar in Frances Fortuna (Kalif.). Do svoje upokojitve je bil zaposlen pri Briggs Mfg. Co. Pokojnik je bil član Društva Ribnica št. 12 ADZ. Pogreb bo v soboto ob 11. dopoldne iz Zakraskovega pokopnega zavoda na Whitehaven pokopališče. Na mrtvaškem odru bo nocoj ob 7-9, jutri ob 2-5 in 7-9.

Mary Nezc

V Western Reserve Nursing Home v Kirtlandu je umrla 83 let stara Mary Nezc (preje) s 16213 Parkgrove Ave., prvič poročena s Frankom Strehovcem, ki je umrl l. 1936, drugič pa s Stevom Nezcem, umrlim l. 1967, mati pok. Franka Strehovca. Nima nobenih sorodnikov. Bila je prijateljica Mr. in Mrs. Zafred. Pokojna je bila rojena na Dunaju in je prišla v ZDA pred 68 leti. Bila je članica W.O.V. No. 110 in Kr. št. 1 Progres. Slovenke. Pogreb bo jutri ob 10. dopoldne iz Zeletovega pokopnega zavoda na E. 152 St. na Lakeview pokopališče.

Mary Papez

Včeraj je umrla po dolgi bolezni 87 let stara Mary Papez, roj. Stautihar v fari Ambrus na Dolenjskem, od koder je prišla v ZDA pred 70 leti, vdova po pok. Johnu, mati Josepha, Rudyja, Albine Adams (Kalif.) pok. Johna, pok. Franka, pok. Edwarda in pok. Rose Stankiewicz, 8-krat stara mati in prastara mati, sestra Franka in pok. Johna Stautihar. Pogreb bo iz Fortunovega pokopnega zavoda na 5316 Fleet Avenue v soboto ob 3.30, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo.

Pazljivo nadziranje Srednjega vzhoda po SZ

JERUZALEM, Izr. — Sredi marca je Sovjetska zveza skrbno nadzirala Srednji vzhod od veselja, prav posebno Izrael, Suez, Libanon in Turčijo. Eden od vohunskih satelitov je krožil nad tem delom sveta 14 dni in med tem dvakrat menjal svoj položaj.

Tekom svojega leta nad Izraelom je svoja odkritja poročal neposredno na Zemljo. Običajno

Ping-pong skupina ZDA povabljena na Kitajsko

TOKIO, Jap. — Skupina ameriških igralcev ping-ponga (namiznega tenisa), ki nastopa tu v tekmah za 31. svetovno prvenstvo, je bila povabljena od kitajske skupine na Kitajsko. Amerikanci so povabilo sprejeli. Kitajci se udeležujejo svetovnih tekm in so osvojili 4 od 7 nagrad.

Ameriška ping-pong skupina bo prva ameriška skupina, ki bo od srede petdesetih let obiskala celinsko Kitajsko. Od tedaj je bilo na Kitajskem le nekaj ameriških časnika, ne sebo Edgar Snow. Vodnik kitajskega moštva je ob povabilu izjavil: Mi smo povabili Amerikance, da bi se drug od drugega kaj naučili in izboljšali raven naše igre. Povabilo smo izrekli prav tako tudi za podpiranje prijateljstva med ljudstvom Kitajske in ZDA.

Italijanski maoisti ne dajo miru nikomur

RIM, It. — V Italiji ima Komunistična stranka 8.5 milijonov volivcev, toda le 1.5 milijonov registriranih članov, ki vsi držijo z Moskvijo. Peiping ima samostojno organizacijo, ki ima po mnenju policije le okoli 50.000 pristavev. Je pa tam zbran cvet mladega italijanskega proletariata, vsak trenutek pripravljen na "akcije", kadarkoli pride povelje od zgoraj.

Takih povelj je kar obilo, zato se maoisti tudi mešajo v vsak nemir in vsako manifestacijo, da bi jo izrabili za pretepe, izgrede, demonstracije. Maoisti so že tako izvežbani v svojem poslu, da jim policija ne more zlepa do živga.

V njihovih vrstah je tudi par vidnih komunistov, ki sedijo v rimskem parlamentu. Ti so navadno zastavljajo pri demonstracijah in vodilni kandidatje na kandidatih listah. So zelo samozavestni. Sedaj bodo na primer postavili svoje kandidatne liste za rimske občinske volitve, akoravno ni nobenega izgleda, da bi kdo med kandidati tudi zmagal. Za partijo pa pomenijo maoisti pravo nadlego.

Priporočanje A.D. tem, ki jo še nimajo!

snemajo vohunski sateliti določeno ozemlje, posnetke pa pregledajo šele, ko se vrne na Zemljo.

NIXON NE BO PREPUSTIL JUŽNI VIETNAM RDEČIM

Predsednik ZDA R. M. Nixon je sinoči v govoru preko radia in televizije ponovno obrazložil položaj, ki ga je dobil v Vietnamu, ponovno navedel, kaj je storil za končanje vojne tam, objavil, da bo do 1. decembra 1971 umaknil od tam še 100.000 ameriških vojakov, pa izjavil, da hoče dati Južnemu Vietnamu stvarno prilagoditev, da se pripravi na uspešno branitev svoje neodvisnosti.

WASHINGTON D.C. — Sinoči ob devetih je predsednik Richard M. Nixon v govoru pred televizijo in preko radia razložil ponovno položaj v Južnem Vietnamu in ameriške cilje tam. Poudaril je, da je dobil, ko je bil v meščeni za predsednika ZDA v Južnem Vietnamu 540.000 ameriških vojakov, da pa je postopno doslej umaknil od tam preko 240.000 mož. Do maja bo število ameriških sil v Južnem Vietnamu znižano na 284.000 mož, nato pa do 1. decembra 1971 odšlo iz Južnega Vietnama še novih 100.000 pripadnikov ameriških oboroženih sil.

Predsednik je napovedal popoln umik vseh ameriških oboroženih sil iz Južnega Vietnama, ni pa povedal do kdaj. Poudaril je, da hoče dati Južnemu Vietnamu resnično prilagoditev, da se pripravi na uspešno obrambo svoje neodvisnosti pred Severnim Vietnamom in njegovimi komunističnimi podporniki. Izjavil je, da je vietnamizacija uspela, da so se južnovietnamske oborožene sile pokazale sposobnim meriti z najboljšimi silami Severnega Vietnama.

Ob koncu svojega govora je Nixon posebej poudarjal, da je cilj vse njegove politike mir, mir za celo pokolenje, ki naj omogoči mirno in varno življenje naših otrok. Pozval je ameriško javnost, naj bo potrpežljiva, naj gleda, kaj je on v preteklosti glede vojskovanja v Vietnamu obljubil in kaj je storil. Kot je svoje obljube izpolnil doslej, jih hoče tudi v bodoče.

Kongresni kritiki Nixonove vietnamske politike so bili v splošnem nad govorom "razočarani", ker so hoteli, da predsednik objavi datum, ko bo zadnji ameriški vojak zapustil Vietnam. Nixon je dejal, da bi taka objava koristila samo sovražniku, škodovala pa Južnemu Vietnamu. Odložil je zahtevo po takojšnjem umiku neoziraje se na posledice, ki bi zadele Južni

Vietnam in vso jugovzhodno Azijo. Tako politiko je označil za neodgovorno, ki bi prej ali slej poglajala našo deželo v še hušji domači prepri in razdvojenosti, kot ju doživljamo sedaj.

Republikanci v Kongresu so govor pozdravili in opozorili na pospešitev umikanja iz Južnega Vietnama. Med tem ko je doslej prihajalo povprečno od tam na mesec 12.500 mož, jih bo po 1. maju do 1. decembra po povprečno mesečno 1700 več.

Zastopniki rdečih v Parizu na konferenci o končanju vojne v Vietnamu so danes izjavili, da Nixon govori o končanju vojne, med tem pa to širi in nadaljuje. Njegov sinočnji govor naj bi pomenil, da ZDA še vedno upajo na vojaški uspeh svojega nastopa v Vietnamu.

Poskus rdečega udara na Ceylonu propadel

Socialistična vlada je strla poskus "Ljudske osvobodilne fronte" za prevzem oblasti na otoku Ceylonu.

COLOMBO, Ceylon. — Vlada Sirimavo Bandaranaike je prišla lani na oblast z veliko zmago pri volitvah, pri katerih je nastopili skupaj s komunisti. Ti so mislili, da obstoja možnost polnega prevzema oblasti in so ustanovili v ta namen "Ljudsko osvobodilno fronto", ki je bila znana tudi kratko "Guevarovci", po znanem komunistu, sodelavcu Fidela Castra. V začetku tedna so nenadno hoteli izvesti prevrat, kot je objavila predsednica vlade preko radia vsej deželi.

V ponedeljek so "Guevarovci" napadli v glavnem mestu policijske postaje, vladna poslopja in varnostne patrulje. Predsednica vlade Sirimavo Bandaranaike je poslala na ceste redne čete, da upornike ukroto in uničijo. Oklicala je policijsko uro od 3. popoldne do zore.

Vladno poročilo pravi, da je v glavnem mestu mirno, da pa je v spopadih z vojsko veliko rdečih upornikov bilo mrtvih in ranjenih. Vojska naj bi bila ujela skupno kakih 20 "Guevarovcev" v Gampahi, nekako 20 milj od Colomba. Pri njih je baje našla "načrt prevrata". Vlada je "Ljudsko osvobodilno fronto" prepovedala in zaprla vse šole po vsej državi.

Otok Ceylon je neodvisna republika, kjer je na vladi od preteklega maja "Stranka svobode" pod vodstvom Sirimavo Bandaranaike. Njen cilj je bil uvesti v republiko socializem z nacionalizacijo tujih bank in drugih tujih podjetij. Komunistom to po vsem sodeč ni bilo dovolj.

Daley dobil 70% glasov

CHICAGO, Ill. — Demokratiški župan Richard J. Daley je pri volitvah v torek zmagal z dobil nekako 70% vseh oddanih glasov. To je njegova peta izvolitev za župana Chicaga zaporedoma.

Iz Clevelanda in okolice

Slovo—

Clanstvo Kluba slov. upokojencev za Waterloo Road okrožje je vabljen nocoj ob 7.30 v Zeletov pokopni zavod na E. 152 St., da se poslovi od umrle članice Mary Nezc.

Strajk—

Tiskarji jutranjika "The Plain Dealer" so nenadno začeli štrajkati in je bil tako natiskan le del današnje izdaje dnevnika, ki pa je bil poslan večinoma zven mesta. Tako je Cleveland ostal brez svojega jutranjega lista. Ker je štrajk "divji", je izjavilo vodstvo podjetja, da bo skušalo z odredbo sodišča doseči vrnitev tiskarjev na delo.

Seja—

Klub slov. upokojencev za Waterloo Road okrožje bo imel v torek ob dveh popoldne svojo redno mesečno sejo v navadnih prostorih SDD na Waterloo Rd.

Urad zaprt—

Urad Ameriške Domovine bo zaprt zaradi Velike noči od jutri, na Veliki petek, popoldne ob dveh pa do ponedeljka ob osmih zjutraj.

Seje ne bo—

Podr. št. 25 SZZ v nedeljo zaradi praznika Velike noči ne bo imela seje. Naslednja seja bo drugo nedeljo v maju.

Pobiraci smeti praznujejo—

Oddelek za mestne service sporoča, da imajo njegovi usposlenci pravico do praznovanja 10 dni v letu. Med temi je tudi Veliki petek. Zato ta dan smeti in odpadkov ne bodo pobirali. Koder bi jih morali pobirati na Veliki petek, jih bodo šele v ponedeljek po Veliki noči. S tem bo seveda dan pobiranja povsod premaknjen na en dan kasneje.

Komunisti pušteni iz vlade na Finskem

Ko so v Komunistični partiji prevladali stalinisti, je vlada "Ljudske fronte" razpadla. V novi KP ni več zastopana.

HELSINKI, Fin. — Republika Finska je sosedna Sovjetske zveze in ima z njo posebno razmerje tako v pogledu narodne obrambe kot tudi v vseh ostalih odnosih. Trudi se na vse načine, da bi ohranila dobre sosedske odnose in ne jezila po nepotrebnem Moskve. Zato so finske stranke leta 1966 sprejele Komunistično partijo v vladno koalicio. Pri lanskih volitvah so komunisti nazadovali.

To je privedlo do spremembe v vodstvu Komunistične partije; na oblast so prišli spet stalinisti, ki so porinili zmerne ob stran. Novo vodstvo je naročilo komunistom v parlamentu, naj glasujejo proti vladnemu predlogu za olajšanje nadzora cen. Na ta način so upali razgibati delavstvo in ga dobiti na svojo stran.

V koliko se je ta njihov račun obnesel, ni znano, toda odpeljali so vrata, skozi katere so komuniste potisnili iz vlade. Komunistično glasovanje proti vladnemu predlogu je namreč povzročilo razpad vladne koalicije "Ljudske fronte". Predsednik vlade Karjalainen je sestavil novo vlado brez članov Komunistične partije. Tako je Komunistična partija bila izločena iz edine vlade v vseh državah svobodne Evrope.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$19.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

63

No. 69 Thursday, April 8, 1971

Boj za dediščino federacije

V Jugoslaviji vira sedaj boj za dediščino federacije. Po novem ustavnem načrtu, ki so ga baje že odobrili odgovorni tovariši vseh republik in pokrajin, naj se sedanja federalna Jugoslavija pokoplje in nadomesti z Zvezo držav Jugoslavije. Hud je bil ta boj, dokler ni bil dosežen načelni sporazum. Ko je bil dosežen, je predsedstvo Zveze komunistov, torej vrhovni partijski organ, sklenilo, da se morajo vsi komunisti, zlasti vodilni, držati osnovno-idejno-politične vsebine ustavnih dopolnil. Že po doseženem načelnem sporazumu so namreč še zmeraj deževali predlogi, kaj vse naj pride v novo ustavo. Vsi predlogi so zasledovali le en cilj: priboriti tej ali oni republiki še zadnji hip nekaj dodatnih koristi. Da to razumemo!

Sedanja jugoslovanska federacija ima po ustavi in tradiciji veliko gospodarsko in politično moč. Ne uveljavlja le vse gospodarske zakonodaje tudi v podrobnostih, ima v rokah tudi Narodno banko kot glavni vir vseh posojil, gospodari v vseh zveznih in sličnih bankah. Usmerja vse devizne in zunanje trgovinske posle, odloča politiko cen, deli posojila, prevzema jamstva za posojila itd. Federalna vlada si je torej prilastila toliko privilegijev in predprav, da so bile vse republike več ali manj popolnoma odvisne od nje. To ne bi bilo v načelu slabo, ako ne bi federacija očitno favorizirala "gospodarsko zaostalih" republik na jugu dežele z naravnost sramotno brezobzirnostjo do republik, ki niso bile tako srečne, da bi veljale za gospodarsko zaostale. Ta dvojna mera je končno morala sprožiti vihar negotovanja v severni Jugoslaviji. Ki je postajal zmeraj večja politična nevarnost.

Začel se je trdovraten boj za demontiranje federacije, kajti nihče ni hotel verjeti, da bi bila "reformirana" federacija kaj boljša od sedanje. Tako so morali vodilni komunisti v vseh republikah sesti za mizo in se pogovoriti, kaj postaviti namesto sedanje federacije. Kot rečeno: načelen sporazum je bil dosežen med vodilnimi tovariši od povsod, pa še dodan je bil sklep, da se morajo člani vodstev partije držati sklenjenega sporazuma, ali jim je všeč ali ne.

Tu se je začelo vse skupaj zatikati. Na sedanjo federacijo je še zmeraj navezanih veliko lokalnih interesov, ki bi morali izginiti z rekonstrukcijo države, saj bi skupnih zadev ostalo le malo, pa še te bi bile vezane na pristanek vsake republike. Ostalo je le par takih pristojnosti, kjer pristanek republik ni potreben. Prizadeti tovariši so brez obzira na sklepe vrhovnega partijskega vodstva začeli okoli oglaševati proti predlagani državni rekonstrukciji. Oglašili so se taki, ki so trdili, da gre vse skupaj prehitro, da je treba rekonstruirati državo postopoma. Drugi so zopet trdili, da zadane predlagana rekonstrukcija prav vse Jugoslovane in da morajo radi tega priti do veljave njihova mnenja v obliki ljudskega glasovanja. Vsi ti predlagani dodatki k predlogu o novi ustavi so imeli in imajo le en cilj: zavleči vs akcijo, med tem pa pridobiti javnost proti nameravani rekonstrukciji. Seveda so zagovorniki rekonstrukcije hitro spoznali, kam pes tace moli, in začeli ognje-vito nastopati proti takim mahinacijam. Ta boj divja še danes in je zmeraj hujši, čim bolj se bliža dan, ko bo konec javne razprave o rekonstrukciji.

Kdo je v katerem taboru? To vprašanje je postalo preko noči politična bolečina prvega razreda. Proti reformi se je namreč nabrala zelo pisana tovaršija. Proti njej so vsi tisti, ki imajo to ali ono korist od sedanjega stanja v federaciji, ki živijo več ali manj od milosti federacije, od njenih daril, koncesij, izrednih ugodnosti itd. Federacija je namreč zadnje pribežališče vseh tistih podjetij, ki bi morala že davno v konkurz, pa se s pomočjo javne uprave, posebno federalne, držijo nad vodo. Takih je največ na jugu dežele. Zato ni čudno, da je največ nasprotnikov rekonstrukcije južno od Donave in Drine, torej v krajih, kjer prevladuje srbski element, če ne zmeraj številčno, pa vsaj gospodarsko in upravno. Proti rekonstrukciji so seveda vsi stebri sedanje federacije, kajti njihova uradna in politična moč bi začela kopneti prvi dan rekonstruirane Jugoslavije. Proti rekonstrukciji so tudi vsi srbski politiki, doma in na tujem; ker vidijo, da v zvezi držav ne bi mogli igrati iste odločilne vloge, kot jo danes. Tako je boj proti rekonstrukciji združil vse srbske politike, ne glede na to, kaj jih je do sedaj ločilo, še komunisti je v marsikaterem slučaju jenjal biti ločnica.

Te pripombe niso noben očitek Srbom. Podobno so se tudi na Hrvaškem znašli na isti ladji vsi komunisti in protikomunisti. Do določene meje velja to tudi za Slovence. Razporeženje med Črnogorci nam ni znano, Makedonci so pa v škripcih. Radi bi bili priistaši rekonstrukcije, pa se bojijo, da bodo pri tem zgubili precej sedanjih privilegijev. V precej podobnem položaju so tudi komunisti v BiH.

Steber obrambe novega načrta je v Zagrebu. Tam mislijo, da sedijo tako trdno na konjičku, da je bitka že do-

ljena. Zato radi delijo nauke na levo in desno, kar je seveda napačno in kar daje Srbom priliko do poudarjanja svojega stališča, da bodo že sami brez tujega nasveta vedeli, kako je treba braniti srbske interese. Obramba srbskih interesov je postalo geslo dneva v Srbiji. To se čuti tudi iz izjav zmernih srbskih komunistov. Da so Srbi tako občutljivi ravno v vprašanju rekonstrukcije, je treba razumeti. Njihova republika je že sedaj Jugoslavija v malem. V njihovo republiko je namreč vključenih 80% vseh Albancev v Jugoslaviji, Vojvodina je pa ostala to, kar je bila: mešanica narodov in ver. Pri tem se še prazni srbska vasa v Vojvodini, kdo bo prevzel to praznino? Sedaj si je srbska republika veliko pomagala preko federacije, kadar je bilo treba iskati odgovore na kočljiva vprašanja na Kosovu ali v Vojvodini. Kaj pa sedaj? Srbe je to začelo skrbeti. Tako so sedaj odkrili in začeli poudarjati, da je tudi v njihovi republiki okoli 2.5 milijona rojakov, ki živijo v gospodarsko zaostalih krajih. Kako naj pri tem republika še podpira Albance?

Vse te misli naj ne pomenijo nobenih očitkov komurkoli v Jugoslaviji. Slovenci gledajo na svoje interese in priznajo to pravico tudi drugim, jim pa pri tem ne pride niti na misel, da bi hoteli skupaj s Hrvati "nadvladati" v Jugoslaviji, kot je to trdil nedavno neki drugače zmeren srbski mesečnik v zamejstvu. To, kar se sedaj dogaja, večkrat že ni več debata, je žolčna polemika, ki vsem brez izjeme le škoduje. Teh misli je sam Tito, ki je sredi marca rekel javno v Beogradu:

"Ko gre za razpravo o ustavnih spremembah, ki se je že začela, moram reči, da se je pojavila tudi nestrpnost. Rad bi, da bi bila razprava bolj strpna, da ne bi prihajala na osebno področje, da bi bila usmerjena konstruktivno. Vse to moramo opraviti mirno, brez živčnosti, kajti čaka nas pomembno delo. Naši narodi zelo pozorno spremljajo naše delo. Poleg tega nas tudi zunaj gledajo, pa ne le naši prijatelji, ampak tudi tisti, ki nam niso želeli, niti nam želijo dobro, ki so na tihem upali in govorili, da se grizemo med seboj in da bo nekega dne Jugoslavija razpadla."

J. J. — Regerčan:

Spomini na velikonočno zvonjenje in vstajenje

* VSAKO LETO na velikonočno soboto in nedeljo v duhu čuje glas zvonov, ki sem jih v mladih letih čul tam, ko so zvonovi prelepo brneli in peli na veliko soboto in na veliko nedeljo.

Na veliko soboto v proštijki cerkvi sv. Miklavža v Novem mestu. V nedeljo jutro v cerkvi sv. Mihaela v Smihelu, kjer sem bil krščen. Lepo so brneli in peli zvonovi in pozdravljali Vstalega Zveličarja po naši lepi Dolenjski.

Nekajkrat sem se udeležil procesije Vstajenja na veliko soboto v Novem mestu, tako tudi na veliko nedeljo zgodaj v jutru v Smihelu. V Novem mestu se je na veliko soboto popoldne zbrala vsa okolica. Sledila je krasna procesija, številna duhovščina, uradništvo, godba, mestni "purgarji" v uniformah in še vse drugo je poveljavalo in pozdravljalo z molitvami in petjem in drugim Vstalega Zveličarja.

Prav tako lepa in veličastna, dasi malo v manjšem obsegu je bila velikonočna procesija v Smihelu v jutru velike nedelje.

Po okolici je pozdravljalo vse na okrog streljanje, vmes lepo zvonjenje — prelepo slavnostno razpoloženje je izražalo pozdrave, čast in slavo Njemu, ki je za vse nas toliko trpel — premagal smrt — vstal in s Svojim vstajenjem nam zagotovil odrešenje, če bomo živeli po Njegovih naukih.

Prelepi spomini — prelepi časi — jaz jih nosim v mojem srcu!

Ko omenjam velikonočno zvonjenje, mi prihaja v spomin opis najstarejšega slovenskega zvona. O njem je pisal pred kakimi 40 leti neki J.H., kako polno ime predstavlja ta kratica, ne vem. Opis je pa zanimiv. Naj navedem nekaj izrčkov iz njega:

"Med Komendo in Cerkljami, nekdanjo podružnico velesovskih nun, leži tesno pod Sentursko goro majhna vas Zalog. Tam blizu sta Glinje in Dobrava, ti dve vasi sta pa skriti med gozdovi, da jih najde samo še pismonoša in pa davkar. V Zgornjem Zalogu imajo cerkev in zvonove za vseh pet vasi. Cerkev so posvetili sv. Matiju že leta 1666. V zvonik jim je pa vojvodska vdrila in jim pobrala dva zvona, srednjega in malega, le velikega jim je pustila, ker je

percurenti cesset jam manus tua et ut non desolatur terra et ne perdes omnem animam. Anno Domine MCCCCXXXIII.

Po naše: "Jaz sem, ki grešil in krivico storil, rotim Te, naj gre Tvoja jeza od Tvojega naroda. Daj Gospod, spomni se svoje zaveze in reci angelu, ki bije: Naj že neha Tvoja roka, da ne bo zemlja uničena in ne pogubiš vseh duš. V letu Gospodovem 1434."

Opis omenja, da zvon ima na udarcih močne vdolbine, zlasti tiste, kjer je tolkel 120 let pri oo. kapucinih v Ljubljani. Na sedanjih udarcih tolče od leta 1871. Zvon je pa baje ves žilast, ker takrat zvonov še niso gladili kakor danes, maža teče po njem in se strjuje na bronu, ki je od starosti že ves potemnel. Ta je torej ta žaloški zvon. Na močnih hrastovih tramih visi že 130 let. Marsikomu je odzvonil že zadnjo uro. Ob viharjih svari občane pred hudimi urami in z močnim glasom odganja grom in njegovo rjovenje. Novorojenčke pozdravlja, oznanja praznike in nedelja, mrličem pa govori počasi in resno, kakor stari možje, polni domače modrosti. Novorojenčke pozdravlja:

Ivan Cankar:

ČETRTA POSTAJA

"Jezus sreča svojo žalostno mater."

Ko sem bil otrok, sem rad ogledoval podobe križevega pota na mračnih cerkvenih stenah. V osamljenem hramu, — hladnem in tihem, v ozračju, ki je še vedno dihalo po jutranji maši, molitvah in kadilu so podobe oživele, stopile so iz okvirjev in so govorile naglas. Njih povesti so bile polne žalosti in hkrati polne tolažbe. Iz daljnih krajev so bile in iz daljnih časov, pa vendar so bile tako žive in resnične pred menoj, kakor bi ne mogla biti nobena zgodba, ki bi se vršila ob belem dnevu, telesno in umno vpricho mojih oči. Gledal sem oblačila, kakor jih ljudje takrat za svojih otroških let niso več nosili, halje in jopiče bele, rdeče, pisane, s trakovi in pentljami našarjene; ali vendar se mi ta oblačila niso zdela prav nič tuja in neznanca, temveč čisto domača, kakor da bi jih srečaval na cesti vsako uro. Videl sem obraze divje, zagorele, krivonose, žehteče zlobo in sovraštvo, pa se jih nisem bal, mi nikakor niso bili razbojniki iz jutrove dežele, ki so prišli žalit in ubijati, kar je bilo ljubo mojemu srcu. Zdelo se mi je, da sodijo poleg h Kristusu in Materi božji, kakor senca poleg luči, in da bi te silne povesti ne bilo brez njih. Razločil sem glasove, nikoli zaslišane, — iz brezna vpjooče, krik in vrišč, zasmeh in zmerjanje in jok žena iz Jeruzalema; nobene besede nisem razumel, ali vse sem občutil in presunilo se mi dušo. Tako sem hodil v svetem mraku od postaje do postaje ter gledal in poslušal živo zgodbo, ki mi je bila zmirom draga in zmirom strahna.

Sredi med zagorelimi, kričečimi obrazi se je tiho svetilo lice Njega, ki je nesel težki križ. Takrat se nisem videl njegove lepe brade, od krvi in praha oskrnjene, nisem še ugledal njegovih velikih, mirnih, svetlih oči, ki so vse spoznale in vse vedele. Misli sem, da je majhen, ubog otrok, ki so mu brez usmiljenja naložili breme, devetkrat večje od njega; saj je omagoval pod njim celo močni Simon iz Cirene. Bos je bil otrok, ki je nosil križ, in tudi nog njegovih, teh sirotnih, prej tako belih, se je držala strjena kri. Roke so objemale strašni les in rokavi rdeče halje so se vili nazaj prav do komolcev, da so se svetile v soncu čiste otroške lakti; in še na teh čistih laktih so cvetele rdeče kapljice kakor mak na polju. Na glavi je nosil venec, iz trnja spleten, izpod katerega je kakor

"Pet angelčkov, pet angelčkov za te, ki si prišel na svet..."

Mrtvim pa:

"...le v jam'co z njim, pa prst za njim..."

Ob sobotah pa poje o revščini, kakor na davkarijah:

"Gruntar'ca, bajtar'ca, cunje vkup tolčeta..."

Ob sejmovih — posebno po prvi rožnovski nedelji se fantje vstopijo in ob veselem pritrkavanju pojo o bobu:

"Bobe imamo, bobe imamo — nobenemu jih ne damo."

— Tisti J.H., ki je zgornji opis objavil pred dolгими leti, pristavi:

"Tako poje slovenska zemlja. Trpi, pa še poje. Vsega ji zmanjka, denarja, kruha, zdravja, le dobre volje ne!"

— Da, da, res je! Prav ima J.H., skromna si bila vedno in si draga domovina. Trpela si, trpiš, korajže in dobre volje ti pa ne zmanjka nikoli. Zato si vredna, zares vredna, da te vsak tvoj sin in hči nosi v spominih svojega srca!

iz stoterih kangljic brez milosti lila bolečina na čelo, na lica in na oči, da se je zasenčila njih nebeška luč, in celo na ustnice, te med vsemi na vekomaj blagoslovljene.

Med štirinajstimi podobami, ki so se vrstile po mrzlih stenah v mraku in tišini ter se prijazno in pristrčno pogovarjale z menoj, kadar sem bil z njimi sam, je bila mojemu srcu najbližja četrta postaja, tista, kjer sreča Jezus svojo žalostno mater.

Tudi ona, Mati božja, je imela čisto otroški obraz. Drobjen je bil, zelo ozek in bel in dvoje velikih oči je sijalo iz njega, — dvoje globokih jezer, v katerih se je trepetaje ogledovalo visoko sonce. Obležena je bila v dolgo sinjo haljo, prepasano s širokim temnomodrim pasom, in sinjina je odsevala na licih, da so bila še nežnejša in bledejša. Na neki podobi v stari vaški cerkvi je imela srce presunjeno s sedmimi meči in ko je stopila iz okvirja, so se nalahno zazibali in tresli teh mečev jekleni ročniki, ki so imeli obliko križa, in kapljica krvi je kanila iz srca.

Ta ozki, beli obraz je pričal brez solz in brez besed: "Čigava bolečina je večja od moje?" Ob poti je stala, ko je prišel mimo. Prišel je mimo silen oblak, ki se je vzdignil do nebes in jih je zatemnil. Ta oblak je bil rdeč prah, kri je vpila do nebes. In vse je utonilo v njem, vse je izginilo, ničesar več ni bilo, en sam je bil, prav sam v tem neizmernem krvavem oblaku. Otroek je bil, ki je objemal težek križ. Omahoval je pod njim, opotekal se in padal, da se je zaslozil kamen, ko je poljubil njegovo čelo. Tako je šel v neusmiljeno smrt. Kakor seže bela roka v noč, je segel njen pogled do njega, se je iz jezera njenih oči prelilo sonce v sonce. "Sin moj, ti ljubi otrok moj!" Komaj je videl to roko, to lice, te oči, komaj je slišal ta glas, ni bilo trpljenja več. Visok in lep, brez krvi in brez ponižanja je stopil k nji, da bi jo potolažil; ker njena bolečina je bila večja od njegove.

Zakaj mi je zdaj, prav zdaj prišla na misel ta podoba četrte postaje? Zakaj hodi verno z menoj, noče od mene, kakor da je vtešena vsako uro posebej? Sin, ki si trpel, mati, ki si devetkratno trpela, povejta, — zakaj?

NAŠI PIRHI

Kako se mi vsi ob radostnih velikonočnih praznikih veselimo ljubkih pisanih pirhov, ki

so zlasti za mladino nekaj bistven del največjastnejših dni v cerkvenem letu. A malokdo si pa zastavi vprašanje: "Kaj prispodobljajo pirhi? Zakaj ravno o veliki noči ljubka rdeča jajčka?" Odgovor je kratak: v nobeni stvari ni prispodoba vstajenja tako jasno začrtana kakor v jajcu. Velikonočna misel v njeni čudoviti celoti, velikonočna poslanica in velikonočna vera, ima v jajcu izrazit in točen odsvit.

Jezus spi smrtno spanje v Arimatejevem skalnatem grobu. Bo li vstal, kakor je napovedal ali pa bo molčeči grob ohranil bledeča mrliča? ... Tako spi v jajcu bodoči ptiček, ki potem zdrobi trdo lupino in vziđe živ iz nje. Tako je jejece znanilec vstajenja. Ko držiš jajce v roki, vidiš samo trdo, zunanjo lupino, vendar si trdno prepričan, da spi v njem ptiček, ki se bo ob svojem času vzpel živ iz notranjosti. In vsa naša krščanska vera korenini v resničnem Kristusovem vstajenju. "Če Kristus ni vstal, potem je brezplodno naše učenje in prazna je tudi vaša vera," piše sv. Pavel Korinčanom.

Dr. Val. Meršol:

Nekaj o napačnih zdravstvenih navadah (Ponatis)

II.
Grda navada je tudi jesti preveč. Ljudje obojega spola srednjih let kaj radi jedo preveč in postanejo zato več ali manj tolsti okrogli in — težki preko mere. Kaj kmalu začnejo tožiti, da imajo zvišan krvni pritisk, da jim srce peša. Neredko jih zadene kap. Zato pazite, ako tehtate več, kot treba, sigurno preveč radi uživate hrano in je po njem več, kot je potrebujete, pa četudi se vam zdi, da "skoraj nič" ne jeste. Ako hočete torej ostati zdravi in dolgo živeti, glejte, da ne tehtate preveč in jejte manj.

Prenapor pri delu in igri, ob športu je tudi ena izmed zdravstvenih pregreh. Dandanes se to opaža vsepovsod. Mladina v šoli tekmuje v raznih "testih", izpitih, na znanstvenem, socialnem, športnem polju. Niti zvečer, niti ob nedeljah in praznikih ni miru, kar naprej se napenjajo živci mladine, delavcev, uradnikov in drugih.

Slabo vpliva na zdravje tudi neredno uživanje hrane. Po zdravniških predpisih — večinoma zdravniki samo žalibog pri teh hote ali nehoti sami najbolj greše — bi morali jesti točno ob določenih urah. Pri dojenčkih se tega strogo držimo, pozneje pa? Ako ne jemo ob rednem času, želodčni sokovi ne morejo redno in pravilno delovati, nastanejo motnje in težave.

Zelo škodljivo je delo na slabem zraku ali v neprežračenih prostorih. In je toliko ljudi, ki po leta in leto ne zračijo sobe, češ, od zunaj pride prah in dim in umazanija, ne pomislijo pa, kako neugodno vpliva izrabljen, nečist zrak na človeka, kako slabi njegove duševne in telesne sposobnosti. Tudi pozimi je treba odpreti okna in zračiti par minut zadostuje. Vsaj par minut hodimo vsak dan na svežem zraku. Zali je dandanes vse motorizirano, nihče ne ve več hoditi, vse se vozi. Posebno starejši ljudje naj pazijo, da jim nogo ne "zarjave" in da se ne zasedijo. Ven na sveži zrak, na sonce, saj je oboje zastoj vsakemu na razpolago!

(Dalje)

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Izgubljen mož

II.
Bil sem četrtošolec in prvi-krat sem nasadil na glavo visoko črno pinjo, katera je mnogim ljudem simbol civilizacije. S knjigo pod pazduho sem rad pohajal po polji, če je le vreme bilo prijazno, posebno rad sem hodil na ljubljanski grad; od-
tod, ne samo da vidiš skoro vso Ljubljano, odpira se ti najlepša panorama: ravno polje in zeleni gozdje, nizki griči in sive plaine, vse to je razgrneno pred teboj.

Na severni strani, kjer rase grmovje, tam smo si rad delali hišice, in tudi jaz sem si napravil blizu vrha prav prijazno lo-pico. Ko nečega dne pridem do lo-pice, ugledam v njej tujega človeka v gosposki obleki, ki je bila pa zelo ogoljena, ali vender čedna. Z obema rokama si je podprl glavo in zamišljeno gledal v tla. Imel je kach šestin-trideset let, lice je bilo lepo, ali prepadlo in čisto obruto.

Ze sem se mislil umekniti na-zaj, kar me zapazi.

"Ne zamerite, zdi se mi, da sem se polastil Vaše lo-pice, ali nisem se mogel vzdržati, da ne bi sedel ter razgledal krajev, katerih že dolgo videl nisem in ki so mi tolikanj mili."

"Prosim, ostanite, saj je pro-stora dovolj za dva."

Imel sem pri sebi Ovida. V šoli smo ravno brali njegova pisma, v katerih revež pošilja bridke vzdihljaje iz pustega Ponta v kratkočasni in lepi Rim. Učitelj nam je rekel, da je ne-srečen vsak pesnik, in da je res tako, naštel nam je mnogo pes-nikov, ki so bili vsi nesrečni. To leto sem tudi prvkrat dobil v roke Preširnovpe pesmi in iz njih sem spet uvidel, da "slep je, kdor se s petjem vkvarja". Naš učitelj je bil pameten mož. —

Moj sosed je sanjavo gledal na belo Ljubljano, jaz sem pa v jedni roci držal Ovida, v drugi pa Schwab-Osiandrov prevod.

"Kaj berete tu, če smem vprašati?" oglaš se tujec.

"Ovidove epistole."

"Katero?"

"Trejto."

"Hanc tibi Naso tuus mittit, Rufine salutem,

Qui miser est, ulli si suus esse potest,"

zadne deklamovati neznani člo-vek in brez spotikljaja recituje celo epistolo do kraja. In kako mu je tekla govorica, kakor bi zvonovi peli, tako lepo se nisem slišal latinski govoriti. Jaz ga gledam z začudenjem, tako se naš učitelj ni znal.

"Marsikatero zlato resnico pripoveduješ, ljubi Ovid mož, ali vender si prava baba," pri-stavi učeni neznanec, ko je pre-nehel recitovati.

Lice, katero mu je bil Ovid nekoliko razsvetlil, zmračilo se mu je zdaj spet in mož se je zno-va zamislil.

"Tudi meni pridejo časih misli, ki mi ne dajo poprej miru, da jih napišem," povzame tujec čez nekoliko besedo. "Pro-sim, posodite mi svinčnik."

Dam ga mu in on zapiše ne-kaj na kosček popirja.

"Aha!" mislim si sam v sebi, "to je tudi pesnik — tedaj ne-srečen!"

Ko spiše, da mi svinčnik na-zaj. Izpraševal me je o šolskih stvarih, o učiteljih itd. Koneč-no mi reče: "Slišal sem, da je umrl profesor pesništva na gim-naziji; če mi sreča posluži, morebiti stopim na njegovo mesto."

Cimdalje bolj sem se čudil učenemu možu. Na tihem sem si voščil srečo, da sem posodil svinčnik možu, ki bo k letu morebiti moj profesor. Hitro skrijem Schwabov prevod, ker sem vedel, da profesorji kaj ta-

cega ne vidijo radi — ali dober je pa venderle.

Med tem zazvoni poludan. "Z Bogom, prijatelj mladi!" poslovi se neznan mož. "Morebiti se še večkrat vidiva."

Vsak dan sem hodil na grad, ali neznanega pesnika ni bilo več v mojo lo-pico. Dvakrat ali trikrat sem ga pozneje še videl žalostnega hoditi po ulicah, ali govoril nisem z njim. Učiteljsko službo je dobil drugi, grmovje na gradu je izgubilo listje, do-bilo spet novo, ali zastoj sem čakal na učenega znanca — iz-ginil je in sčasoma sem nanj pozabil.

III.

Prešlo je nekaj let. O veliki noči sem se vozil z Dunaja po železnici. Na neki postaji za Savo stopim z voza, namenil sem se obiskati drage prijatelje, tri ure od železnice. Streljaj daleč od postaje stoji krčma, kjer so mi rekli, da dobim voz in konje. Ko stopim v hišo, sko-ro mi je sapa zastala. Od smrde-čega tobakovega dima se je ka-dilo tako, da se je komaj videla lojeva sveča, ki je brlela na mi-zi. Vso sopo je naudajal nepri-jeten vinski in žganjski duh pa sparjen smrad. V nekem koti se je drl hripav glas, kakor bi ho-tel peti, okoli peči in za pečjo so pa smrčali junaki, katere je premagala pijska.

Dasiravno sem komaj sopol, mikalo me je vender to društvo toliko, da sem ostal tako dolgo, da se je pripravil voz.

Gostje so bili drvarji s Ko-ma, ki so prišli po svoje plačilo in največ so bili že pijani. Pri večji mizi, kjer je bilo največ hrupa, videla se je glava do glave, na mizi je stal bokal sli-vovke, ki je šel iz rok v roke. V kotu je pa sedel mož v zamaza-ni gosposki obleki in kmalu sem videl, da je on duša vsega društva. Zdel se mi je znan, samo nisem se mogel spomniti, kje sem ga videl. Hipoma se mi za-sveti. Je, on je — učeni moj zna-nec z ljubljanskega grada! Me-lanholični pesnik, ki pozna vse klasično slovstvo in profesor pesništva, zdaj z žganjem oma-mljen, razveseljuje pijane dr-varje s surovimi burkami in ne-sramnimi kvantami.

Ravno se je bil iznebil neke prav kosmate in poslušalci so se od veselja grohotali.

"Ti si vreden vseh skrijcev! Na, pij, črna duša!" zagrmí kot smreka visok galjot, in znanec moj zvrne novo kupico žgočega strupa.

Rad bi bil z njim govoril, ali v tem društvu ni bilo močogoč, in videl sem, da je pijan, torej sem ga pustil v divji druhal.

IV

Iz Trsta sem pričakoval prija-telja. Pripeljal se je o polnoči in ker je bila noč tiha in jasna — bila je lepa mesečina — gre-va v razgovoru počasi proti do-mu. Na velikem trgu nama pride naproti človek, naju pozdravi in pohlevno vpraša: "Bog ve, ali je frančiškanska cerkev že od-prta? Senklavška še ni." Jaz sem ga precej spoznal — bil je učeni mož z grada. Prijatelj moj se mu smeje v obraz, on pa ne čaka najinega odgovora. "Poj-dem pogledat; če je odprta, po-tem je pa prav," pristavi spet prav pohlevno in gre dalje.

"Ta gospod ga je preveč nalo-žil," veli šaljivi moj prijatelj.

(Dalje prihodnjic)

KUPUJTE

VELIKONOČNA ŽIVILA, OB-LAČILA IN OBUTEV PRI NASIH SLOVENSKIH TRGOVCIH.

Svoji k svojim!

Kovača Tonea Velika noč

Na črnem tramu prav nad nakovalom kovača Tonea je pribita slika Matere sedmerih žalosti. Slika je močno zapra-šena in mestoma prežgana od žarečih isker, vendar pa se njen smisel in vnanost čudovito pri-lega temu okolju. Žalostni po-gled Marijin sega po vsem vi-genjcu in zajema vse te sklju-čene postavbe črnih in umazanih kovačev. Tonetu pa se zdi, da ga je tako, kakor gleda ta po-doba, zadnjikrat pogledala nje-gova rajnica tisto noč, ko je u-gasnila z otrokom vred.

Vsako leto na cvetni petek zberejo kovači po krajcarju za olje in nažgejo pod sliko rdečo lučko in zapojejo staro pesem:

"Grešnik, glej žalost Mari-je..."

V revni kamri kovača Tonea je vse mirno. Le veliko nihalo stare ure enakomerno drsi sem in tja: tok-tok-tok.

Tone sanja: Velikonočno ju-tro je in dolga procesija se vije od Sv. Lenarta skozi speči trg h Kapelici. V morju luči trepete in tone cerkev in veličastno do-ne stare himne vstajenja. Prav-kar so odpeli zadnjo:

"K'ter' niso včakali, v večnost so rajžali. Aleluja."

Tedaj pa ga pocuka nekdo za rokav. Za njim stoji rajna žena in mu šepeta v uho:

"Tone, zdaj pa pojdiva!" Ta-krat pa zdrsne staro kolesje v uri, ki začne hrešče biti; v od-mev ji odgovarja ura pri Kape-lici in ona pri Sv. Lenartu po-navlja. Ena po polnoči... Moj Bog! Saj ni Velika noč, ampak le veliki petek in vstati bo tre-ba.

Urno pojo kladiva v vigenjcu: kovači hite; še nekaj ur, pa na-stopi praznik in počitek. Ob os-mih že kleči Tone praznično ob-lečen pred božjim grobom, nato se oglasi v zakristiji. Župnik pa že ve, po kaj je prišel. Iz stare omare mu da burzo in naroči pozdrave za begunjske tovariše. Sončen dan je. Bregovi ob poti so posejani z rumenimi brkon-cami, izpod grmov puhajo bele kurjice in ptiči na vejah žvrgo-le, vse povsod je rana vigré.

Pa stari kovač Tone kakor da ne vidi tega; trudno zro oči v pot pred seboj. Morda ima po-menek s svojo preteklostjo? Ka-ko so minila brezskrbna mlada leta, kako kratka je bila doba tihe zakonske sreče, katero je zdobila smrt in pustila za seboj zapuščenost in samoto. Da, da, danes je podoben staremu dre-vesu v jelovski drči: okleščen, skrivljen in nagnjen v grob. Vsakdo ima pač svoj križ, svoj veliki petek in morda še srečo, da ga v bridki uri na njegovem težkem potu potolaži obraz s podobe, ki visi nad Tonetovim nakovalom.

Sonce se potaplja v črno ze-lene vrhove Jelovice, ko se To-ne vrača. Veter se poigrava z redkimi srebrnimi lasmi na nje-

IVAN ZORMAN:

Domotožje

Res, mnogo lepega je tu: mamljive rože tu cveto in ptice rodostno pojo. Premnogo bratov tu imam; dobrotna srca njih poznam; prijazni drugorodci so, smeje ustrezajo željam.

A mnogokdaj otožen zrem deklet in fantov blisk v očeh, poslušam nem njih glasen smeh; in mnogokdaj, ko godbe svirajo in se ljudje k zabavam zbirajo, vesele glase mi srce odklanja — o Svetem Joštu, o Bohinju sanja...

Zakaj, o domovina, oddaljenega sina nikoli ne pozabiš, zakaj ga v radosti, v bolesti skrivnostno k sebi vabiš? Saj vem, kdor le za hip je zrl milino, veličino tvojo, na veke v dar ti dal je dušo svojo.

goví odkriti glavi, izpod počrne-lih prstov drse jagode po molku in usta izgovarjajo skrivnosti Kristusovega trpljenja in odre-šenja.

Na prsih v burzi nosi posled-nji zakrament. Dolga je pot v Begunje in nazaj. Noge posta-jajo starcu klecave in težke, ka-kor da so iz svinca. Kaj, če bi se malo usedel kraj poti? Konč-no se le pokaže domači zvonik izza drevja; še po tejle stezi mi-mo farovških njiv, pa bo doma. Tamle ob kozolcu se bo nekoliko naslonil in nekoliko oddahnil. Toda glej, po stezi prihaja nek-do naproti, da mu pomaga. Znan glas, glas iz sanj, ga pokliče: "Tone, zdaj pa le pojdiva!"

Še ga nazaj dramí duhovni-kov glas: "Po tem svetem mazi-ljenju in po svojem najmilejšem usmiljenju naj ti odpusti Bog..."

Potem pa se razvežejo zvono-vi v mogočno alelujo, zakaj ko-vaču Tonetu je minil veliki pe-tek in napočilo je večno veliko-nočno jutro.

J. B.

Moskovski komunistični kongres se bliža koncu

MOSKVA, ZSSR. — Neverjet-no je, kako zelo se komunisti držijo tradicije, vsaj v Moskvi. Velja na primer kot tradicija, da kongres obravnava najprvo strankine zadeve. Debató začne glavni tajnik, letos tovariš Brež-njev, potem se oglašajo k besedi razni govorniki. Letos se jih je oglasilo nad 160, toda le okoli 50 jih je prišlo na vrsto. Vsi o-stali so izpadli. Sicer pa kongres ni s tem ničesar zgubil. Kot v vsaki kongresni dobi so govorniki tudi letos obravnavali lokal-na vprašanja, ki zanje ni imel nihče pravega zanimanja. Vod-stvo kongresa je organiziralo tudi ogled po Moskvi, udeležili so se jih pa tudi delegatje, ki bi morali poslušati govore na se-jah.

Vsak kongres razpade v tri dele: prvi del obravnava partijo in njene zadeve. Logično bi mo-rale priti na vrsto volitve glav-nega partijskega odbora, pa so te volitve prestavili na konec kongresa. Drugi del kongresa je posvečen delu partije v javni u-pravi. Po tradiciji začne ta del ministrski predsednik, letos Ko-sygin, z uvodnim referatom. Proti koncu kongresa se zmeraj zgosti vse zanimanje za tretji del kongresa, odnosno za "volit-ve", ki pa bodo menda letos tudi dolgočasne, ker ne bodo spravi-le na obzorje novih rdečih zvezd.

Moja smrt, tvoje življenje!

KAMPALA, Ug. — Uganda je postala neodvisna država leta 1962. Državni poglavar je postal priljubljen kralj Bugande Fred-dy. Kralj je zbežal v London, kjer je l. 1969 umrl v veliki rev-ščin, pa ni bil nikoli pozabljen med svojimi podaniki, ki niso mogli oprostiti novemu režimu, kaj je storil s kraljem.

Fred 2 mesecema je predse-nika Obote zadela ista usoda kot kralja Freddyja: pregnal ga je z oblasti general Amin in sam prevzel oblast v deželi. Hotel je konsolidirati svoj režim, zato je dal prepeljati pokojnega Fred-dyja iz Londona v Uganda in ga tam slovesno pokopati. Pleme Buganda je s tem aktom genera-la Amina sila zadovoljno. Do-čim je preje nasprotovalo re-publiki, je sedaj zanj in za no-vega gospodarja Amina.

Človek se pri tem nehoté spomni na pregovor: Moja smrt, tvoje življenje.

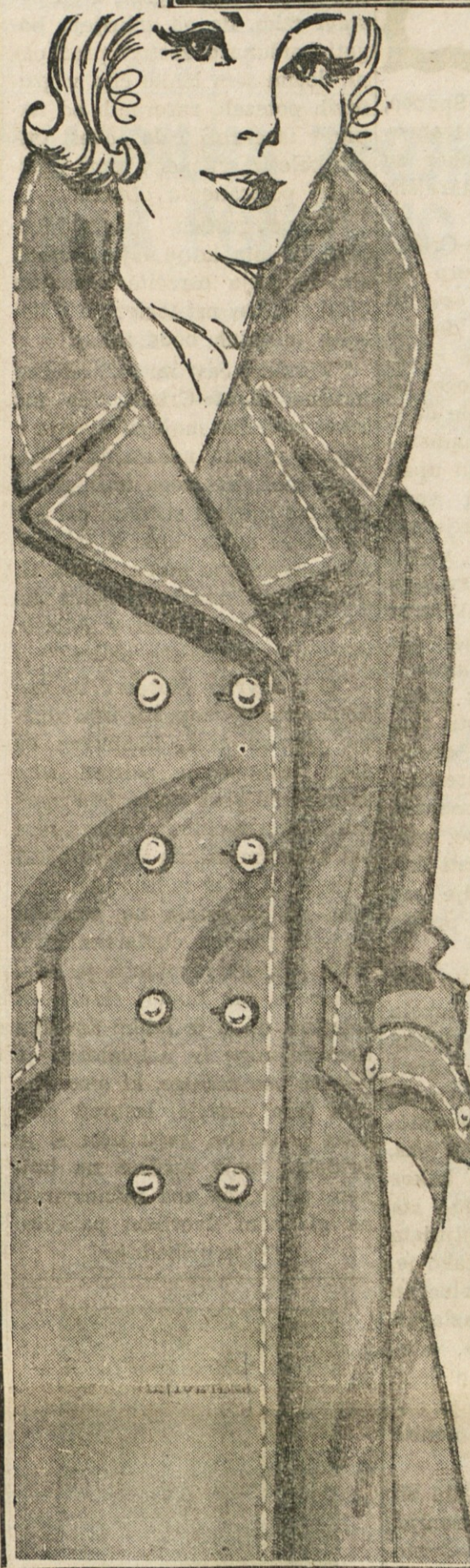
ZDA za pacifikacijo tudi v Gvatemali

GVATEMALA CITY. — V no-beni ameriški republiki ni si-stem "pacifikacije" tako v ča-steh kot v Gvatemali. Pacifika-cija pomeni vežbanje domačinov za domačo varnostno službo in

Kupujte v mestu v petek od 10. dop. do 5.45 pop., v podružnicah do 9.30 zvečer.

Mi dajemo in zamenjavamo Eagle znamke

MAY'S BUDGET STORES
DOWNSTAIRS

19.88

Prihranite od 10.11 do 20.11 pri naših krasnih spomladanskih plaščih

Reg. od 29.99 do 39.99. Zaradi neverjetno hladnega vremena, imajo tovarnarji velike zaloge spomladanskih plaščev, ki jih morajo prodati pod ceno. Nudimo Vam te velike nabave pletenih, volne-nih, polvolnenih plaščev, v novi daljši ali mini dolžini. Barve: Marinsko modra, bela, drap, zlata, zelena, sinje-modra in turkizna. Velikosti: 8-20; 5-13 in 14½ do 24½.

Budžetni plašči, v vseh 7 trgovinah.

za narodno obrambo. V ta na-men dajejo ZDA orožje in mu-nicijo, pa tudi denar. Povrhu pošljejo v Gvatemalo še svoje strokovnjake za boj proti gveril-cem.

"Pacifikacija je prišla v zagon šele lani, ko je oblast prevzel general Aragna Osorio in lan-skega novembra vpeljal obsed-no stanje, ki mu daje pravico, da brezobzirno nastopa proti vsem, ki kršijo red, zakonitost in mir v deželi. Gvatemalske oborože-ne sile imajo skupno 10,000 mož, vežbanih v Ameriki. Samo v od teh je bilo najmanj 2,000 iz-tajni policiji je stalno zaposle-nih nad 32 naših strokovnjakov.

Sovjetija pripravlja presenečenje v vesolju

WASHINGTON, D.C. — Ame-riški strokovnjaki za vesolje na-povedujejo, da bo Sovjetska zve-za v bližnjih dneh izvedla nekaj "večjega" v vesolju. Sovjetske ladje, ki sodelujejo pri organi-ziranju in vodenju vesoljskih po-letov, so namreč na poti na svoje "postaje". Ta mesec je deseta obletnica poleta Vostok I, ki je ponesel v vesolje kozmonavta Gagarina.

Strokovnjaki trdijo, da obsto-je tri možnosti: Sovjetija lahko pošlje v vesolje dve ali celo tri vesoljske ladje in jih v vesolju med seboj poveže; poveže dve Sojuz vesoljski ladji z vesolj-skim vozilom brez posadbe ali pa povežejo Sojuz vesoljsko lad-jo z večjim vesoljskim vozilom z "moštvo".

Nekateri so prepričani, da je bilo vesoljsko "presečenje" do-ločeno za ta teden, ko se vrši v Moskvi še 24. kongres Komuni-istične partije ZSSR ob navzoč-

nosti zastopstev okoli 100 partij-skih zastopstev iz drugih držav.

Zopet vpad v Laos

SAIGON, J. Viet. — V tork je četa južnovietnamskih 'Črnih panterjev' vpadla v Laos, na-padla tam rdeče oporišče in se vrnila brez izgub domov. Uni-čila je oporišče na Hočiminhovi poti kakih 19 milj jugovzhodno od Lao Bao, ki leži nedaleč od Khe Sanha v Južnem Vietnamu.

Južnovietnamske komandose so ponesli v Laos ameriški heli-kopterji in jih od tam tudi od-nešli. Tudi ti niso imeli nobene škode pri napadu.

— Možgani povprečnega odraslega človeka tehtajo 3 funte.

Male & Female Help Wanted

Housekeepers — Night shift positions available, 10:15 p.m. to 6:45 a.m. Steady employment. Extra fringe benefits. Apply Personnel Office.

CLEVELAND STATE UNIVERSITY
E. 24th and Euclid (73)

Female Help Wanted

Cook wanted for Twentieth Century Lanes, 5 hours a day, 5 days a week, from Monday thru Friday, 9:30 to 2:30. Call for interview: KE 1-8818 (77)

Zenske dobijo delo

Iščemo kuharico po 5 ur na dan in 5 dni na teden, od ponedeljka do petka, od 9.30 dop. do 2.30 pop. Twentieth Century Lanes. Kličite za sestanek: KE 1-8818 (77)

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo
Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103 (x)

MALI OGLASI

V najem
Oddamo 3-sobno stanovanje s kopalnico starejšemu moškemu, ženski ali zakoncem. Vprašajte na 1060 E. 61 St. (70)

Naprodaj
Delikatesen je naprodaj v St. Clairski okolici. Kličite 361-3037 ali po 6. uri 391-9708. (70)

Avto naprodaj
Plymouth v dobrem stanju na 1124 E. 76 St., spodaj, 431-8973 (70)

Farma naprodaj
Farma 20 akrov in orodje za obdelavo farne na 4533 Turney Rd. Perry Township, South 84, Peter Dragan 1-259-3766.

Pri E. 185 cesti
je naprodaj hiša, 2 spalnici in kopalnica spodaj, 1 spalnica zgoraj. Dajte ponudbo. GEORGE KNAUS Real Estate 483-9300 6,8,12 apr.)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Vi ste za to, kar prihaja iz nežno čutečih duš, nekoliko otopeli, rodbinski prizori za pomorščaka Simbada nimajo nič vabljivega, kajti on je doživel mnogo drugih, veličastnejših prizorov! Vendar sprejmete to, kar vam ponujam, kot pričetek vpeljanja v pariško življenje, v življenje uljudnosti, obiskov in predstavljanj.

Monte-Cristo se nemo pokloni in sprejme predlog brez izraza veselja ali nevolje kot družabno dolžnost. Albert pokliče svojega komornika ter mu ukaže, naj javi gospodu in gospej Morcerf obisk grofa Monte-Crista.

Albert in grof gresta za njim. Ko prideta v prednjo sobo, je bilo videti nad vrati, vodečimi v salon, grb, katerega bogati okvir in soglasje okvira z dekoracijami sobe sta kazala, koliko važnost pripisuje lastnik palače temu grbu.

Monte-Cristo obstane pred njim in ga pozorno ogleduje.

"V azuru sedem zlatih merlet v vrsti. To je vsekakor vaš rodbinski grb, gospod grof?" vpraša. "Razun poznanja posameznih delov tega grba, s katerih pomočjo bi uganil pomen, vem o heraldiki zelo malo. Me ne je namreč napravila grofom toskanska vlada za moj denar, in čisto nič bi mi ne bilo ležeče na tem, da nosim naslov velikega gospoda, da mi niso vedno in vedno pravili, če človek mnogo potuje, da je grb nekaj neobhodno potrebnega, in čeprav samo zato, da ne prebrskajo carinski uradniki vsega, kar ima človek s seboj. Zato mi torej oprostite vprašanje, katero sem vam stavil kot čisto slučajen grof."

"Vprašanje ni nikakor indiscretno, gospod grof," pravi Morcerf s priprosto, iz katere se je videlo njegovo prepričanje, "in čisto prav ste uganili; to je naš rodbinski grb, to se pravi grb očetovega rodu; toda kakor vidite, se naslanja ta na drugega, ki nosi v rdečem polju srebrni stolp in je rodbinski grb moje

matere; po materi sem Španec, toda rodbina Morcerf je francoskega pokolenja in, kakor so mi rekli, celo jedna najstarejših južne Francije."

"Da," odvrne Monte-Cristo, "to kažejo merlete. Skoro vsi bojevitih romarji, ki so osvojili ali hoteli osvojiti Sveto deželo, so jemali v svoje grbe ali križe, ki so značili njihovo nalogo, ali ptice selivke, ki so značile daljino pot, na katero so se nameravali odpraviti in ki so jo upali prehoditi pod okriljem vere. Jeden vaših prednikov se je pač udeležil kake križarske vojne, in če je bila to vojska svetega Ludovika, se da določiti izvor vašega rodu tja do trinajstega stoletja, kar ni nikakor malo."

"To je mogoče," pravi Morecerf; "moj oče ima v kotu svojega kabineta rodbinsko drevo, ki nama pove to in h kateremu sem napisal nekoč komentar. Zdaj več ne mislim na to, vendar vam moram povedati kot vaš cicerone, da se ljudje pod našo ljudsko vladno s tem pečajo zopet jako mnogo."

"Torej bi potem storila tudi vaša vlada boljše, da bi iskala v svoji preteklosti kaj boljšega kakor oni dve pankarti, kateri sem opazil na vaših monumetih in sta brez vsakega heraldičnega smisla. Kar se tiče vas, ljubi grof, ste srečnejši kakor vaša vlada, kajti vaša grba sta resnično lepa in zadovoljujeta človeško domišljijo. Da, tako je, vi ste zajedno Provansalec in Španec, in odtod je razlagati veliko podobnost portreta, katerega ste mi pokazali, in lepo zagorelo polt, kakor sem jo občudoval na obrazu plemenite Katalonke."

Človek bi moral biti Edip ali Sifinks, da bi ne bil čutil ironije, s katero je govoril Monte-Cristo te besede, a izražal z njimi navidezno le veliko uljudnost. Tudi Morcerf se mu zahvali samo s smehljajem, stopi kot vodnik predenj in odpre vrata pod grbom, vodeča v salon.

Na mestu, ki je bilo očem najpristopnejše, se je tudi v salonu nahajal portret; predstavljal je pet- do osemindesetletnega moža v generalski uniformi z onimi dvojnimi bogatimi epoletami, ki značijo visoko vojaško dostojanstvo; trak častne Legije na vratu je kazal, da je komander; zvezda visokih častnikov reda Odrešenikovega na desni in veliki križ reda Karla III. na levi strani prsi sta značila, da si je mož, ki ga je predstavljal, pridobil važne vojaške zasluge na Grškem in v Španiji.

Monte-Cristo opazuje ta portret z isto pazljivostjo kakor prejšnjega, ko se odpro stranska vrata in obstoji pred njim grof Morcerf sam.

Bil je to štiri- do petinštiridesetleten mož, ki pa je bil videti najmanj petdesetleten. Njegove črne brke in obrvi so tvorile s skorjo belimi, po tedanjem vojaškem običaju nalik ščeti ostrženimi lasmi čuden kontrast. Bil je oblečen civilno in nosil trak z barvami različnih svojih redov v gumbnici.

Vstopil je elegantnih in hitrih korakov; Monte-Cristo ga pusti, da se približa, ne da bi se zganil; zdelo se je, da je prirastel k tlom, in njegove oči so se vse sale v obličje grofa Morcerfa.

"Oče moj," pravi mladi mož, "čast vam imam predstaviti grofa Monte-Crista, velikodušnega prijatelja, s katerim sniti se sem imel srečo v težkih razmerah, ki so vam znane."

"Bodite nam dobrodošli, gos-

pod," pravi grof Morcerf in se smehljaje pokloni; "s tem, da ste nam rešili jedinega dediča naše hiše, ste si pridobili pravico do naše večne hvaležnosti."

Pri teh besedah pokaze grof Morcerf Monte-Cristu naslonjač in sede sam njemu nasproti.

Monte-Cristo vzame stol, ki mu ga je pokazal grof, a ga postavi tako, da ga zakrijejo bogati baršunasti zastori pred okni, dočim sam lahko čita v grofovih potezah, razoranih od naprov in skrbij, celo povest tajnih bolečin, vtisneno temu prezgodaj postranemu obrazu.

"Gospa grofica," pravi Morcerf, "je bila, ko je naju obvestil sin, da naju osrečite s svojim obiskom, baš pri toaleti; a v desetih minutah bo de tukaj."

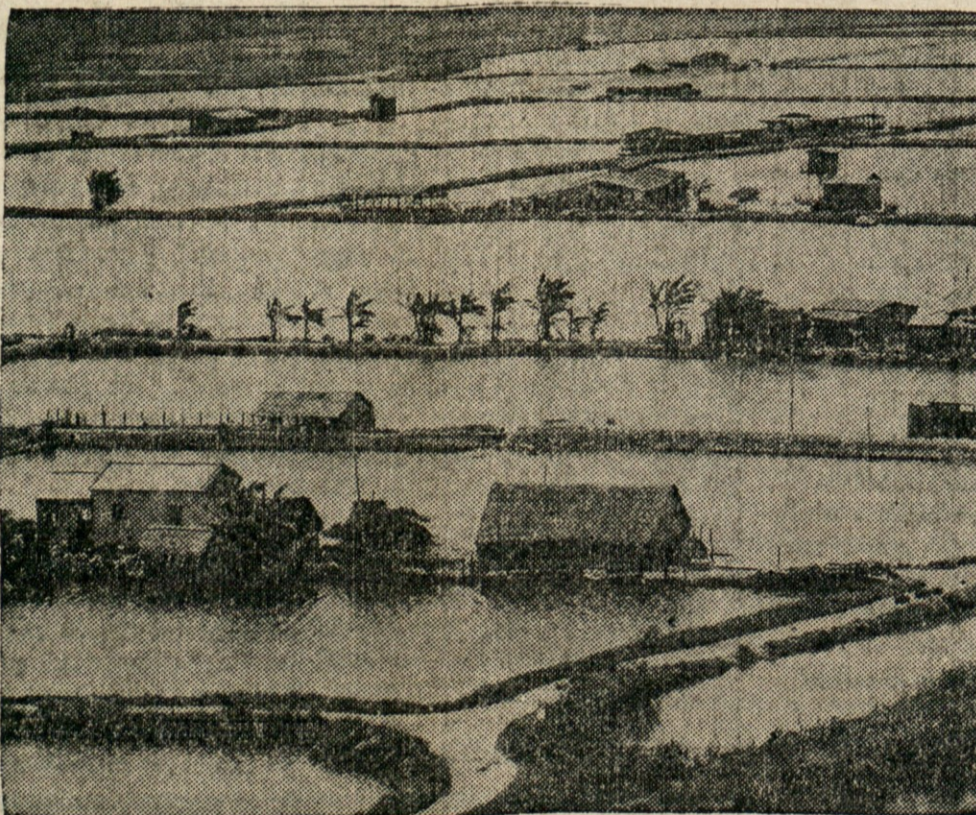
"V veliko čast mi je," odvrne končno Monte-Cristo, "da me takoj prvi dan mojega bivanja v Parisu smatra spoznanja vrednega mož, katerega zasluge so jednake njegovi slavi in pri katerem se sreča, enkrat izjemoma pravična, ni motila. Toda ali vam nima morda podeliti na ravninah Mitidje ali v Atlasovih gorah maršalske palice?"

"O," odvrne Morcerf in nekoliko zardi, "zapustil sem službo, gospod grof. Imenovan za časa Restavracije parom, sem se udeležil prve vojne pod maršalom Bourmontom; zatorej sem pač lahko mislil, da dosežem kaj višjega, in to bi se bilo tudi zgodilo, da je ostala na prestolu starejša panoga vladarske hiše. Toda julijska revolucija je bila, kakor se zdi, dovolj slavna in uspešna, da si je lahko dovolila nehvaležnost; in nehvaležna je bila za vse zasluge, ki niso bile izza časa cesarja. Izstopil sem torej iz službe, kajti kdor si je pridobil svoje epolete na bojnem polju, ne zna manevrirati na gladkem dvornem parketu.

(Dalje prihodnjič)

NOVA FRIZURA — Princeza Ana, hčerka britanske kraljice Elizabete II., je znana po svojih frizurah. Na sliki vidimo eno izmed njenih zadnjih, ki je vzbudila pozornost v modnem Londonu.

POPLAVA — Voda je zalila večji del področja Novega ozemlja Hong Konga na Kitajskem. Hong Kong je stara kolonija britanske krone ob kitajski obali, ki ima obsežno trgovino s komunistično Kitajsko. Na meji kolonije je v zadnjih letih sorazmerno mirno, pred leti pa so tisoči in tisoči iskali in našli tam pot v svobodo.

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

Minutes of the SEMI-ANNUAL MEETING of the Holy Family Society

January 30, 1971

(Continuation)

The President, Mr. Konrad, I should congratulate the Officers of the Society and especially the President and Secretary for doing a wonderful job since the Society showed a gain for the year. This concludes my report.

Mr. President and Members of the Supreme Board.

I would like to agree with the report given by Mr. Sinkovec in that I also found all of the securities of the Holy Family Society to be in excellent order. I was almost afraid to come to this meeting because I knew nearly all businesses had a bad year last year. However, after listening to the Financial Report given by our Treasurer, I feel

A motion was made by Joseph Sinkovec and seconded by Anton J. Smrekar that the report of the Second Trustee, Matthew Kochevar, be accepted. Carried.

The President, Mr. Konrad, now called upon the Third Trustee,

A motion was made by Joseph Sinkovec and seconded by Anton J. Smrekar that the report of the Second Trustee, Matthew Kochevar, be accepted. Carried.

The President, Mr. Konrad, now called upon the Third Trustee,

tee, Anthony Tomazin, Jr., for his report.

Mr. President and Members of the Supreme Board.

I don't have much to add to the last two reports except that I'm also glad the Society had a good year by showing the gain we did in spite of the bad year businesses had. This ends my report.

ANTHONY TOMAZIN, JR., Third Trustee

A motion was made by Mr. Sinkovec and seconded by Mr. Smrekar that the report of the Third Trustee, Anthony Tomazin, Jr., be accepted. Carried.

The President, Mr. Konrad, then asked the Board if there was any old business to discuss. The Third Trustee, Mr. Anthony Tomazin, Jr., brought to the Board's attention the need for additional funds by the St. John's Lodge No. 13, both to help defray the costs of that lodge's 50th Anniversary banquet of October, 1970, and also to assist the lodge in their activities for the coming year.

Mr. Konrad then mentioned that as a part of the new business to discuss were requests from two other lodges for financial assistance and suggested that all of these matters be discussed together. The President then asked the Secretary to read the two letters that the Home Office received.

The first letter read was from Lodge No. 1:

January 26, 1971

Members of the Supreme Board:

I, Mae Barbic, Secretary-Treasurer of Lodge No. 1, do hereby petition the Supreme Board of the Holy Family Society for funds in the amount of \$500.00. This money is needed and will be used for the following purposes:

1. Supply a car for all funerals of our deceased members.
2. Supply honorary pallbearers for our deceased members.
3. Supply one or two regular pallbearers for our deceased members.

The above funds will be used for the deceased members of our lodge. Regarding funds for the living membership and juvenile membership, funds are requested for:

1. Sponsoring little league baseball team
2. Juvenile Bowling Team
3. Juvenile Basketball Team.

It is our sincere hope and desire that with the present funds in our treasury, which is approximately \$600, and the additional funds that we are petitioning the Supreme Board, will enable us to be of service to our membership.

Thanking you in advance for any consideration you will give in this manner, I remain

Fraternally yours,
MAE BARBIC
Sec'y-Treasurer
Lodge No. 1

The second letter was from Lodge No. 35 and was as follows:

January 3, 1971

Honorable Members of the Supreme Board of the Holy Family Society:

As First Vice-President of the Lodge No. 35, I have been directed by our membership to ask you for funds which will enable our lodge to pursue a fraternal activity of sponsoring juvenile bowling teams. We are in need of \$350 at this time. Thank you.

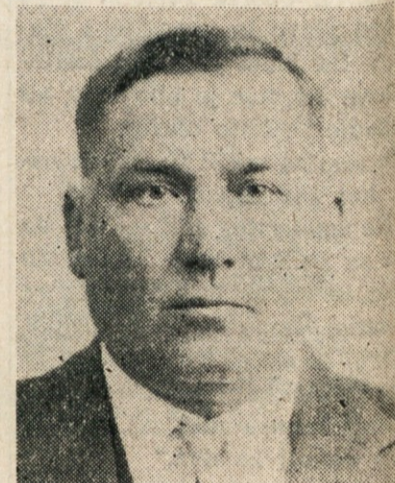
MRS. SEBINA HOWARD
Vice-President,
Lodge No. 35

The Members of the Board then discussed the financial difficulties of the lodges and they

agreed that the Home Office should help the three lodges who had requested funds. The President, Mr. Konrad, then made a motion that the Society's Home Office grant to Lodge No. 13 the sum of \$500.00, to Lodge No. 1, the sum of \$500.00 and to Lodge No. 35, the sum of \$350.00 to help the treasurers of these lodges. The motion was seconded by the First Trustee, Mr. Sinkovec. Carried.

The Treasurer, Mr. Smrekar, then asked about the financial status of the Society's other lodges and Mr. Konrad said that no other lodge had requested financial help from the Board. However, everyone agreed that if other lodges run into financial problems and requested aid from the Home Office, the Board would give every consideration to these requests as the Board had done in the past since the various fraternal activities sponsored by the lodges are a vital part of the Holy Family Society.

(To be Continued)

V BLAG SPOMIN OB SEDMI OBLETNICI SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA SOPROGA, OČETA IN STAREGA OČETA

Joseph Perovsek

ki je umrl 8. aprila 1964.

Soproga, oče nepozabni v naših srcih še živijo. Vedno bomo Te ljubili, čeprav v hladnem grobu spiš.

Sreče te kliče, v duhu gleda ljubeči vdani Tvoj obraz, a mojih vzdihov Ti ne čuješ, zagnil Te je Večni mraz.

Zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer ni mraka, ne noči, tam sonce sreče Ti ne ugasne, resnice sonce ne stemi.

Zalujoci:

ROSE PEROVSEK, soproga
ROSE KOSKOVICS, hči
JOSEPH, zet
ROSEMARY, por.
WITTREICH, vnukinja
JOSEPH in ROBERT KOSKOVICS, vnuka

Cleveland, O., 8. aprila 1971.

MEMORIAM

Joseph Golob

April 8, 1970

Have lost my soul's companion
A life linked with my own
And day by day I miss him more
As I walk through life alone.

LOVE

Wife MARY
Nephews and Nieces

Cleveland, O., April 8, 1971

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očistene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

640 EAST 185 STREET, EUCLID

KN 1-8187

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

SWITCHBOARD TYPIST

Plug board, one position PBX. Full time Salary commensurate with ability. Company benefits. Nr. Loop Call Mr. Lane TA 9-0610 (69)

REAL ESTATE FOR SALE

11 ACRES — Private owner.

Fronts county road, borders Popple Creek, 200 mi. to Chgo. \$8,500. 764-5177 (70)

LIBERTYVILLE

3 bedroom split, living rm. with dining L, pan. fam. rm., 2 baths, full bsmt., patios, 2 car gar., 5 minutes walk to high school. By Owner. \$45,000 362-8863 (70)

BUSINESS OPPORTUNITY

BEAUTY SALON — Volume in mid 20s. \$8,000 OR OFFER. 2410 N. Cicero

Call owner at 237-5114 ask for Fran (70)

MOBILE HOME FOR SALE

'62 KOZY 10x56, 2 bdrms., new furnace, including awnings. Good condition. Must be moved. \$3,200.

Call owner at 345-8258